

"ITINERARIS ESCOLLITS" SANTUARI DE BELLMUNT per Lídia Cabré

De vegades passen més coses rellevants al voltant d'una sortida que en la sortida mateixa. Aquest és el cas de la sortida del passat dissabte 11 de febrer de 2006. La sortida estava dins del programa "Itineraris escollits" i aquest cop ens portaria des de Sant Quirze de Besora fins a Torelló passant pel santuari de Bellmunt.

El divendres, al Foment, fem els preparatius i quedem a l'estació de tren de Fabra i Puig a les 7,00 h. doncs el tren sortia a les 7,14 h. Com que és divendres anem a sopar a " La Cabana ", un bar que hi ha al barri i acabem de concretar els horaris.

Fins aquí tot perfecte, però la cosa es comença a embolicar quan, a les 7,10 truquem a un component del grup (veient que no arribava) i ens comunica que s'ha adormit. Com que l'horari de l'excursió ho permet, li diem que agafi el proper tren (que surt 1 hora més tard) i que l'esperarem a l'estació, mentre esmorzem tranquil·lament.

El nostre tren arriba a l'estació ple a vessar d'esquiadors i molts nens amb motxilla i hem de fer tot el trajecte drets i amb la calefacció a tot drap. Les emocions fortes comencen a l'arribar a l'estació de Sant Quirze. Com que la calefacció del tren està tan forta, tots els vidres estan completament entelats, però podem veure que hi ha andana a les dues bandes del tren i passem, com podem, per entre els caps dels nens que hi ha per tot el terra del vagó i arribem fins la porta; comencem a pitjar el botó i les portes no s'obren, per tant decidim tirar de la palanca de l'obertura manual i, per poc no tirem de l'alarma. Les portes es comencen a obrir just en el moment que comença a sonar el xiulet de tancament de portes. Com que no podem passar a l'altra banda perquè està tot ple de nens i motxilles, acabem d'obrir les portes amb la força bruta i veiem que el tren es posa en marxa. En moments així es quan fas les coses sense pensar i algú diu: "Salta!" i ens comencem a llançar del tren que, mica en mica, va agafant velocitat. Bé, ja hem saltat tots; No! N'hi ha un que s'ha quedat a dalt i ara el tren ja va massa ràpid. Li cridem que baixi a la propera estació i torni en el proper tren de baixada. Un dels que hem saltat ens el trobem per terra, doncs no ha saltat gaire bé i ha caigut i el resultat ha sigut que s'ha fet mal al canell (a dia d'avui encara el porta embenat).

Resumint i mirat des de fora, com si fos una pel·lícula, la situació és la següent: 7 persones amb l'adrenalina a tope al mig de l'estació de tren de Sant Quirze de Besora, 1 persona que està pujant des de Barcelona amb el següent tren i 1 persona en direcció a Ripoll que ha de donar mitja volta i tornar enrera.

Bé, com que no hi podem fer res, anem a esmorzar i el bar està de gom a gom i hem d'esmorzar drets. Tot això junt amb un dia molt gris que ens impedeix gaudir de les vistes, fa que uns dels components ja comenci l'excursió amb els ànims baixos.

Finalment, ens trobem tots (els dos trens han arribat amb 2 minuts de diferència). Cadascú explica el seu viatge: el de Barcelona ha pogut venir assegut tot el trajecte tot fent kakuros i el de Ripoll diu que, quan hem saltat del tren s'ha sentit el següent comentari: "Vaya hostia!"

Malgrat que un de nosaltres s'ha fet mal, ens ho hem pres amb filosofia i hem rigut molt de les nostres peripècies. L'excursió transcorre sense gaire cosa a remarcar: pugem tot carenejant fins al santuari (a on comprovem l'estat del Sant Bernat que la Secció Excursionista té col·locat a Bellmunt) i baixem fins a Torelló, abans, però, alguns components del grup pugem fins al castell de Torelló; els altres acompanyem a un altre membre de l'expedició al qual li fa mal la cama des de fa força estona i arriba arrossegant-se fins a l'estació. Tot hi que no hem pujat al castells, els que sí ho han fet, ens atrapant abans d'arribar al poble.

De tornada cap a casa no tenim cap més incident i una part de nosaltres ja pensa en la calçotada que ens espera l'endemà.